

De Toverspiegel & andere sprookjes

Chantal Tammer

Inhoudopgave.

De Toverspiegel
Kayleigh en Jonathan
Het Stenen beeld
De familievete
De Schat

De Toverspiegel

Er was eens heel lang geleden een grote familie.

De familie bestond uit: een vader, moeder, 4 dochters en 3 zoons. De dochters heette: Adriana, Bonnie, Caroline en Angelica. De zoons heette: David, Duncan en Eric.

Adriana was de oudste van alle kinderen, ze was lui, ijdel en egoïstisch. Bonnie en Caroline waren de middelste van de 4 zusjes en ze hadden hetzelfde karakter als hun oudste zus. Hun drie broers David, Duncan en Eric waren arrogante, opschepperige ettertjes, die alleen maar aan rijk worden dachten. Angelica was de jongste van allemaal, ze was lief, gevoelig en had een goed karakter en een even goed hart.

Ze was altijd bereid ieder te helpen die haar hulp nodig had. Haar oudere broers en zusjes maakte dáár vaak misbruik van, ze lieten haar hún huishoudelijk werkjes opknappen. Hun ouders hadden het zo druk dat ze dat niet merkte. Ze woonde met z'n allen in een huis midden in een groot woud, het woud lag aan de rand van een grote stad, met op de heuvel aan de andere kant van de stad een groot kasteel. In dat kasteel woonde de koning van het land, maar hij was anderhalf jaar geleden verdwenen, niemand wist waar naartoe – behalve de heks die daarvoor nog op het kasteel was geweest –. Op een dag ging Angelica wandelen in het grote woud, toen ze op een open plek kwam ging ze even op het zacht mos, - dat daar groeide- zitten en pakte wat eten uit het klein mandje dat ze bij zich had. Opeens zag ze iets glinsteren in het gras, ze stond op en liep erheen, toen zag ze dat het een prachtig versierde spiegel was en ze raapte hem op. Ze liep terug naar waar ze was gaan zitten en ze pakte haar mandje op en deed hem erin.

Toen wandelde ze verder en kwam in een stuk woud dat ze niet kende, ze was nog nooit zover het woud in gegaan. Opeens zag ze een erg rare boom, de hele boom was van kristal. Ze haalde de spiegel uit haar mandje, want het glas in de spiegel zag er precies zo helder uit als het kristal waarvan de boom gemaakt leek te zijn. Maar toen ze de spiegel er naast hield om te kijken of het hetzelfde was gebeurde er iets heel vreemdst de spiegel begon te gloeien en Angelica liet hem vallen. Maar in plaats dat hij kapot ging, lande hij recht met de punt naar beneden op de grond naast de boom.

De spiegel gloeide nog steeds en werd groter en groter tot het een grote doorgang was geworden, naar de prachtige en sprookjesachtig spiegelwereld. Angelica wist niet wat ze zag en liep door de doorgang die zich daarna sloot, want ze was erg nieuwsgierig geworden. Wat ze niet gemerkt had, was dat ze zodra ze aan de andere kant de spiegel uitstapte in een prachtige prinses veranderd was. Ze keek om zich heen en zag dat bijna alles van kristal of heel dun glas gemaakt was en zag in de verte een heel groot paleis staan, dat geheel van kristal leek te zijn. Ze liep naar de weg en zag dat er een jonge man stond, ze vroeg hem: “Waar ben ik, wat is dit hier en wie bent jij?”. De jonge man had een beetje triest gekeken toen ze aan was komen lopen, maar glimlachte toen hij haar aankeek en

zei: “Ben jij de degene die de spiegel gevonden heeft? Dan ben ik je erg dankbaar, je bent in de spiegelwereld, waar ik door een zeer gemene heks in opgesloten ben. Omdat ik niet met haar dochter wilde trouwen. Alles is van kristal of glas, een illusie om het echt te laten lijken, alles behalve alle dingen binnenin het paleis. Dat is samen met mij hierheen gestuurd, het eten, de dieren in de paleistuin, rondom het paleis in de gracht en mijn bediendes. En om je laatste vraag te beantwoorden, ik ben koning Dominick. Ik kan deze gemene vloek niet ongedaan maken, maar jij wel.” Hij haalde even adem, zuchtte toen en schudde zijn hoofd, hij keek haar opnieuw aan en vroeg haar wie zij was en hoe ze de spiegel had gevonden. Angelica was sprakeloos, dit was de verdwenen koning, waar iedereen het in de stad over had en zij had hem nu gevonden. Ze haalde diep adem en zei: “Ik ben Angelica en ik heb deze spiegel gevonden toen ik aan het wandelen was in het woud. Toen ik even op een open plek was gaan zitten om te picknicken, zag ik iets tussen het mos glinsteren; het was deze spiegel. Ik wist niet dat hij betoverd was en ook niet dat u hier in gevangen zat. Ik weet niet hoe ik, een gewoon meisje u kan helpen, maar als u mij verteld hoe ik u kan helpen, zal ik doen wat ik kan dat beloof ik.” Dominick zei: “Dit is de spreuk die de heks mij gegeven heeft;. Als een jong meisje zou beloven mij 1 jaar lang elke dag te bezoeken, de drie roze toverkristallen uit de kristallenboom, die hier ergens verstopt is zou kunnen krijgen, – dat kon alleen iemand die een zuiver van hart en goed karakter had – dan zou ik bevrijd zijn. Dan kan ik de spiegelwereld verlaten en terugkeren naar mijn kasteel, als zij dat niet zou kunnen zou ik voor altijd in de spiegel gevangen zitten”. Angelica vertelde de koning, dat als dat was wat er voor nodig was, ze hem elke dag zou komen opzoeken. Ze zou elke dag naar de kristallenboom met roze toverkristallen zouden gaan zoeken. Toen ze naar de spiegel terugliepen, zei tegen haar dat hij haar elke dag met een koets zou laten ophalen, hier bij deze weg.

Toen ging ze naar de spiegel, raakte hem aan en ze stapte weer door de poort. Toen ze zich omdraaide was de spiegel weer gekrompen tot een gewone handspiegel, zoals voordat ze hem had laten vallen. Ze raapte de spiegel op en ging terug naar huis. Angelica zag er mooier uit dan toen ze weg was gegaan, iedereen vroeg zich af wat er gebeurd was, maar dat vertelde Angelica niet; want dat was haar geheim. Ze vertelde wel dat ze dat ze een prachtige spiegel gevonden had. Haar zusjes waren stikjaloers en probeerde op allerlei manieren erachter te komen wat het geheim van hun jongste zusje was, maar het lukte ze niet. Ze probeerde ook de spiegel af te pakken, omdat ze vonden dat zij er meer aan hadden en vonden dat Angelica hem niet waard was, omdat die niet van die mooie spullen nodig had en zij wel. Maar die kregen ze ook niet, want de spiegel had Angelica verstopt. Elke dag ging Angelica weg nadat ze haar werkjes af had, tegen haar ouders zei dat ze ging wandelen en tegen het avondeten terug zou zijn. Haar ouders vonden dat goed, ze vertrouwde